

ΓΝΩΜΕΣ

Αρτος, θεάματα
και κάλπες

Του Α. ΣΤΑΙΚΟΥ

Για όσους δεν το έχουν αντιληφθεί ακόμη, στις 9 Απριλίου την εξουσία θα διεκδικήσουν το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ, οι κκ. Κ. Σημίτης και Κ. Καραμανλής, αλλά όχι μόνον αυτοί. Θα τη διεκδικήσουν και δύο σχολές πολιτικής συμπεριφοράς, η α-πολιτική - με πρώτο διδάξαντα τον δήμαρχο Αθηναίων κ. Δ. Αβραμόπουλο - που «λανσάρε» η Ρηγίλλης, και η «πολιτική», εκείνη δηλαδή που συνεχίζει να βαδίζει στην πεπατημένη, στην οποία επιμένει να βασίζεται ο κ. Κ. Σημίτης. Η πρώτη είναι σχολή που ουσιαστικά άνηψε με την επιβολή της τηλεόρασης ως κυρίαρχου μέσου αφ' ενός και τη σύγκλιση ως κατάρρευση των ιδεολογιών αφ' ετέρου. Υπάρχει και τρίτος λόγος, όπως η εθελούσια παραίτηση των χωρών από κυριαρχικά τους δικαιώματα και η ένταξή τους σε διεθνείς ομάδες ή κέντρα αποφάσεων - Ευρωπαϊκή Ένωση, ΝΑΤΟ κτλ. - και, παράλληλα, η εξέλιξη του αντίπαλου δέους μετά τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας και την απαξίωση της Σοβιετικής Ένωσης στο μόρφωμα που σήμερα αποκαλείται Ρωσία.

Σύμφωνα με τη θεωρία της συγκεκριμένης σχολής, η κοινή γνώμη μπορεί να χειραγυγεί με «άρτον και θεάματα», σύμφωνα με τις προδιαγραφές της τηλεόρασης, η οποία βασίζεται στις εντυπώσεις και προωθεί την απάθεια του κοινού. Οι εκφραστές αυτής της σχολής δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην εμφάνιση, στις κινήσεις των χεριών και του σώματος (πρόκειται για τη λεγόμενη «σιωπηλή γλώσσα») και ταυτόχρονα αφαιρούν κάθε ουσία από τον λόγο τους. Ο κ. Κ. Καραμανλής δεν έχει αφαιρέσει ακόμη κάθε ουσία από τον δικό του λόγο. Κάτω από την πίεση των «δικών μας παιδιών» και των ψηφοφόρων, που είτε θέλουν είτε αντικειμενικά εξαρτώνται από την κρατική προστασία, έχει υιοθετήσει την τακτική των υποσχέσεων. Κατά τα άλλα όμως, η εκστρατεία της ΝΔ έχει πολλά στοιχεία της α-πολιτικής σχολής.

Στις 9 Απριλίου
την εξουσία
θα διεκδικήσουν
η πολιτική
και η α-πολιτική
σχολή
προεκλογικής
συμπεριφοράς

Η εμφάνιση του εκπροσώπου του κόμματος κ. Αρη Σπυλιανόπουλου δίνει τον τόνο, και σε αυτόν προστίθεται η εκμετάλλευση των φυσικών χαρακτηρισμών της κυρίας Ντάσας Καραμανλή. Η σκηνή του ζεύγους Καραμανλή πίσω από την μπάρα σε κάποιο μπαρ της Θεσσαλονίκης να σεργιάνισαν σε στελέχη της ΝΔ, η «κουκουλιάρικη» ατμόσφαιρα στο σπιτικό τους, που προβλήθηκε έντονα τόσο σε τηλεοπτική συνέντευξη όσο και σε συνέντευξη σε περιοδικό, καθώς και η μουσική στα νεοδημοκρατικά διαφημιστικά «σποτ» εντάσσονται στην ίδια λογική. Το επιστέγασμα όμως είναι οι επιλογές της Ρηγίλλης για τις συγκεντρώσεις της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Ο πολιτικός λόγος θα είναι ελαχίστος, την οργάνωση ανέλαβε εταιρεία που είχε οργανώσει τη συνουσία των Υ2 και σκηνότητες θα είναι ο κ. Στέφανο Σαρτίνι του «Μπράβο»...

Αντίθετα, ο κ. Κ. Σημίτης εξακολουθεί να επιμένει στην «πολιτική» σχολή. Τη σχολή, δηλαδή, που εκφράζουν όσοι ακόμη δίνουν σημασία στην ουσία του πολιτικού λόγου και οι άλλοι που προσπαθούν να βρουν αυτή την ουσία μέσα από τα λόγια. Είναι εκείνοι που διατυπώνουν την άποψη - έστω και αν στην πράξη το ξεχνούν ή αναγκάζονται από τη συγκυρία να το ξεχάσουν - ότι στη διαχείριση της εξουσίας υπάρχει χώρος και για κάποια ψήγματα ιδεολογίας και ότι στο πλαίσιο αυτό επιβάλλεται η διατήρηση των λειτουργιών του κοινωνικού κράτους. Με αυτή την έννοια, ο κ. Κ. Σημίτης δεν διανοείται να εμφανισθεί πίσω από την... μπάρα για να σεργιάνισι μόνος του ή με τη βοήθεια της κυρίας Δάφνης Σαρτίνι τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και οι συγκεντρώσεις του ΠΑΣΟΚ θα οργανωθούν με την κλασική «τεχντοπρία».

Ωστόσο, στις 9 Απριλίου θα φανεί αν η «πολιτική» σχολή διατηρεί τις δυνατότητές της, ή αν τον παρόν ανήκει πλέον στους θιασώτες της α-πολιτικής.

Ενας όμιλος χορευτών, ενδεδυμένων με τις παραδοσιακές αραβικές φορεσιές, μετέχει στις εκδηλώσεις του ετήσιου Φεστιβάλ Εθνικής Κληρονομιάς στο Μπαχαρέν. Η ελαφρά πτώση της τιμής του πετρελαίου, μετά την πρόσφατη συμφωνία των κρατών-μελών του ΟΠΕΚ για μικρή αύξηση της παραγωγής, δεν πρόκειται να απελπίσει την οικονομική ευημερία των εμιράτων του Περσικού Κόλπου

Το τέλος των διαχωριστικών γραμμών

Του Μ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Λένε πως όσο υπάρχουν νέοι, υπάρχει ελπίδα. Αν αυτό είναι αλήθεια στην καθημερινή ζωή, στην πολιτική δεν είναι αυτοπόδεικτο. Κυρίως γιατί το νέο στην πολιτική δεν είναι θέμα ηλικίας, δεν είναι θέμα χρόνου. Δεν είναι έννοια ποσοτική αλλά είναι έννοια ποιοτική. Δεν είναι στοιχείο που το μετράς αλλά στοιχείο που αναγνωρίζεται ή δεν αναγνωρίζεται στην πράξη.

Η Νέα Δημοκρατία επαγγέλλεται στην αυγή του νέου αιώνα ένα νέο ξεκίνημα. Θα μπορούσε να πρόκειται απλώς για μια συγκυρία. Αλλά είναι κάτι πολύ περισσότερο και πολύ σημαντικότερο. Είναι ένα όραμα για μια βαθιά και ουσιαστική πολιτική ανανέωση.

Στην πραγματικότητα πρόκειται για μονόδρομο. Οι απαιτήσεις των καιρών επιβάλλουν ως μόνη λύση την ανταπόκριση στο κάλεσμα μιας νέας εποχής. Στο πλαίσιο της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, στο πλαίσιο της διεθνοποίησης της πολιτικής, οι κυβερνήσεις των χωρών της Δύσης βρίσκονται αντιμέτωπες με μια αλλαγή συνθηκών στη διαχείριση της εξουσίας.

Το τέλος της Ιστορίας ασφαλώς και δεν ήρθε, παρά τις περί του αντιθέτου προβλέψεις του Φράνκο Φουκουγιάμα. Δεν ήρθε ούτε το τέλος των ιδεολογιών όπως πολλοί Κασσάνδρες προφήτευσαν μετά την παύση του Ψυχρού Πολέμου. Αλλά στην εκπονή του 20ού αιώνα έφτασε το τέλος των σκληρών διαχωριστικών γραμμών, των μονοθιτικών αντιπεριστροφών και της άρνησης των συλλογικών δαμών. Οι κυβερνήσεις καλούνται να λειτουργήσουν ως μέρη ενός συνόλου που μπορεί να είναι ορισμένο γεωγραφικά, οικονομικά ή πολιτικά.

Το στοιχείο είναι να μπορείς η Ελλάδα να συνεργαστεί, να συμπλεύσει, να συμπράξει,

να συναποφασίζει χωρίς να ακυρώνει την ιδιαιτερότητα και τα χαρακτηριστικά εκείνα που συνθέτουν τη μοναδικότητά της. Το στοιχείο με άλλα λόγια είναι να καταστήσει την ετερότητα της δύναμη και όχι αδυναμία. Και να μην ακολουθεί τις εξελίξεις αλλά να διεκδικήσει ισότιμη συμμετοχή στον καθορισμό τους.

Άλλοι καιροί, άλλη πολιτική και - μοιραία - άλλοι πολιτικοί. Η Ελλάδα δεν χρειάζεται χαρισματούχους ηγέτες με την παραδοσιακή έννοια του όρου. Δεν χρειάζεται ούτε πελατειακές σχέσεις ψηφοφόρων και πολιτικών. Δεν έχει ανάγκη από δημαγωγία, εύκολες, ούτε βραχυπρόθεσμες λύσεις, ευκαιριακές απαντήσεις και ασκήσεις επί χάρτου.

Υπάρχει ανάγκη για περισσότερη αξιοπιστία, ειλικρίνεια και πάνω απ' όλα συνέπεια. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εμπιστευτούμε ανθρώπους που δεν είναι απορροφημένοι από τον εαυτό τους, που δεν ερωτεύονται το α-Ειωμά τους, που αντιμετωπίζουν την αποστολή τους ως τέχνη του ερμηνεύτη αλλά και του ανέφεκτου, δηλαδή ως αναζήτηση των ορίων

της πραγματικής δυνατότητας.

Ο θρίαμβος των νέων τεχνολογιών και κυρίως του Διαδικτύου καταργεί τα σύνορα, γκρεμίζει τα τείχη στην επικοινωνία, αλλά συγχρόνως επιβάλλει έναν νέο ρυθμό στην πολιτική πράξη. Με αγκυλώσεις, περιχαράκωσεις και εμμονές, η Ελλάδα δεν μπορεί να διεκδικήσει τον ρόλο που της αξίζει στον 21ο αιώνα.

Η ΝΔ τολμά να εμπιστεύεται νέα πρόσωπα και να υποστηρίζει νέες ιδέες. Ισως γιατί διεκδικεί την εξουσία ως μέσο για την πραγμάτωση ενός οράματος και όχι ως αυτοσκοπό. Ισως πάλι γιατί μπορεί να βλέπει μακριά χωρίς να χάνει από το οπτικό της πεδίο τον εγγύτερο ορίζοντα. Όπως και να έχει, γεγονός παραμένει ότι η νεότητα είναι αρετή όταν πρόκειται για αντιλήψεις, οράματα και τρόπους πραγμάτωσής τους.

Μαλακοί
στόχοι

Του Α. ΓΑΛΛΑΝ

Στο μέλλον οι συγκρούσεις με τους επαγγελματίες φύλακες της τάξης θα είναι ακόμη πιο οδυνηρά αποτελεσματικές - δηλαδή ό,τι, ή μάλλον όποιος, θα πυροβολείται, θα τραυματίζεται βαρύτερα ή θα πεθαίνει. Τίποτε λιγότερο, σύμφωνα με τις δηλώσεις κάποιου εκπροσώπου της γερμανικής αστυνομίας. Διότι δοκιμάζονται τώρα σφαίρες που είναι ένα κι ένα «για μαλακούς στόχους».

Με τον όρο «μαλακοί στόχοι» στην επαγγελματική γλώσσα των γερμανών αστυνομικών υπονοούνται είτε άνθρωποι με κακοποιές προθέσεις είτε επικινδύνους ζωά. Επειδή λοιπόν στην εποχή αυτή της Νέας Οικονομίας εκτιμάται πολύ η παραγωγικότητα και η αξιοπιστία της οποίας επαγγελματίες ενασφάλισης, εναπόβλητοι στην επικήρεια οι σφαίρες GSG 9. Αυτές, κατασκευασμένες για πρώτη φορά στη δεκαετία του '80, όταν βρεθούν μέσα στον... μαλακό στόχο καταναλώνουν την κινητική τους ενέργεια στο να ανοίξουν σαν μανιτάρι. Μένουν στα σίγουρα στο εσωτερικό του σώματος και εννοείται ότι έτσι προενοούν τη μέγιστη δυνατή ζημιά. Βέβαια, κανένας άλλος, εκτός από τον πρώτο στόχο, δεν κινδυνεύει να τραυματιστεί, ενώ οι συνθησμιμένες σφαίρες μπαίνουν και βγαίνουν σε ένα σώμα, έχοντας ακόμη αρκετή κινητική ενέργεια ώστε να πλήξουν και κάποιον αθώο. Από όπου όμως περάσει το βλήμα

GSG 9 αφήνει πίσω του σάρκες σε κατάσταση κιμιά. Το σώμα δηλαδή δεν έχει καμία τύχη να συνέλθει τελείως έπειτα από τη ζημιά αυτή.

Πρόκειται για βλήματα που γίνονται σε βία, οι απαιτήσεις για περισσότερα αμερικανικά αστυνομία και οι πρόθυμοι ερευνητές.

Εννοείται ότι δεν είναι μόνο τα αγωνιόγυρα που θα κινδυνεύουν όταν τα GSG 9 έλθουν και στην Ελλάδα. Από λάθος εκπαιδευτικές τους των όπλων των αστυνομικών θα τραυματίζονται οι ίδιοι, οι συνάδελφοί τους και μέλη των οικογενειών τους, με τρομακτικά πλέον τραύματα. Αυτό όμως δεν είναι το πιο σημαντικό. Όσοι επικροτούν και όσοι μέμφοι αυτοί τις ημέρες τον αστυνομικό που χρησιμοποιεί το όπλο του με θανάσιμα αποτελέσματα, δεν διασφαιρίζουν ότι οι υπερβολικές αντιδράσεις τους θα προκαλέσουν και από την άλλη πλευρά ανεπιθύμητες κινήσεις.

Η υπερκαταστολή βρίσκει έδαφος για να θεριφεί όταν οι πολίτες ζητούν ακραίες αντιδράσεις αντί να απαιτούν καλύτερη ψυχολογική κατάσταση από την πλευρά αυτών που επιφορτίζονται με την επιβολή της τάξης και κυρίως αυξημένες ικανότητες στο να αντιμετωπίζουν σωστά τις κρίσιμες καταστάσεις. Κάτι που θα επιτυγχάνονταν αν οι δικαστικές αρχές σέφτονταν να εκπαιδεύονται οι αστυνομικοί όπως εδώ και χρόνια οι πιλότοι των αεροπλάνων. Είναι καλύτερα να προσφύγει κανείς στους υπολογιστές ή τις προσομοιώσεις καταστάσεων κρίσης παρά στα βλήματα GSG 9.

Ο κ. Μιλτιάδης Ι. Βαρβιτσιώτης είναι δικηγόρος, μέλος της ΚΕ και υποψήφιος βουλευτής Β' Αθηνών της ΝΔ